

TÜRKİYE’NİN YOL HARİTASI VE İÇ TEHDİT

Yrd.Doç.Dr.Sait YILMAZ

Türkiye Cumhuriyeti, kuruluşunun 100. Yılına doğru ilerlerken Atatürk’ün bize hedef olarak gösterdiği bağımsız, onurlu, saygın, çağdaş, kişilikli ve etkin bir ülke konumu yönünde ilerlemek yerine ülkeyi saran ve dıştan manipüle edilen iç tehdit unsurları ile zorlu mücadele içinde, tarihinin en zor döneminden geçmektedir. Çünkü bu tehdit unsurlarının irtica kanadı siyasi iktidara uzandı, bölücülük ise Meclis’e taşındı. Üstelik ülkeyi yabancılara teslim etmek isteyen ABD ve AB’ciler ile irtica ve bölücüler gizli bir ittifak ile kendi gündemlerini uygulamak için işbirliği içinde iken Atatürkçüler marjinal hale getirildi. Birkaç gazete, TV, üniversite ve başta TSK olmak üzere birkaç devlet kurumu Cumhuriyet ilkelerini korumak için direnirken Yargıtay Başsavcılığı’nın açtığı kapatma davası Türkiye’nin geleceğinin kurtarılması için gerçekten önemli bir dönüm noktası ve umut teşkil ediyor. Bu makalede ülkemizin Osmanlı döneminden bugüne yönetim hatalarını ortaya koyarak, ülkenin içinde bulunduğu tehdit ortamının gerçek resmini ve ülke gündeminin ne olması gerektiğini ortaya koymaya çalışacağız.

Türkiye’nin İktidarları

Osmanlı İmparatorluğu döneminde çağdaşlaşacağız ve Batılı gibi olacağız derken uygulanan teslimiyetçi politikalar bugünde Türkiye’nin en büyük hastalığıdır. Tıpkı Osmanlı döneminde olduğu gibi başka ülkelerin göstermelik desteğine dayanan politikalar Osmanlı İmparatorluğu’nun küçülmesine, saygınlığını yitirmesine ve paylaşılmasına yol açmıştı. Teslimiyetçi politikalar için padişahların elinin altında Almanya, Amerika, İngiliz ya da Rus yanlısı sadrazamları vardı. Hangisi ile ilişkiler öne çıkacaksa o sadrazam başbakan olurdu. Atatürk dönemi bir istisna teşkil etmektedir. Atatürk Türkiye Cumhuriyetini, tam bağımsızlık ve ulusal egemenlik esasına göre kurmuştu ve dış ilişkilerde eşitlik ve saygınlık, kalkınmada kendi kaynaklarına dayanmak öncelikli idi. Ancak 1950’ler ile birlikte Atatürkçü politikalarından uzaklaşarak uydulaşma başladı. Sürekli ödün veren, borçlu bir ülke olarak, dış yardım ve krediye bağımlı hale geldik, az gelişmiş ülke olma zincirini bir türlü kıramadık. Türkiye’yi son 60 yıldır idare eden iktidarların ortak özelliklerine bir bakalım;

- ABD ve AB yanlısıdırlar, dışarıdan manipüle edilirler.
- Sermayeden yanadır, belirli bir sermaye kesiminin etkisi altındadır.
- Dış borç ve kredi ile kalkınma yolunu seçer.
- Gösterişçi, partizan ve savurgandır.
- Şeklen demokrat, cumhuriyetçi ve Atatürkçüdür.
- Eğitim ve kültürel gelişmeyi geri plana itmişlerdir.
- Ülkenin saygınlığını korumada özensizdir.
- Ülkeyi yeterli tanıtma kapasitesi yoktur.

Türkiye’nin sorunlarının başında kaliteli yönetici yetiştirememek ve yönetim sorunları gelmektedir. Kişisel çıkar veya ün peşinde koşan, kişisel amaçları için her türlü aracı kullanan, fırsatçı, kendini kurtarıcı ve Tanrının lütfu gibi gören aslında ezik şahsiyetler ülkeyi bu hale getirmiştir. Ülkede üretim ve çalışma yerine on yıllardır; çıkarıcılık, köşe dönücülük, ilkesiz yaşam ve savurganlık özendirilmektedir. Yönetim sorunları içinde şunları sıralayabiliriz; (1) Yönetici kadroların çoğu kez iç ve dış çevrelerce yönlendirilmesi, (2) Hukuka bağlılığın zayıflığı, keyfilik, (3) Kaynakların

kötü ve savurganca kullanılması, (4) Hayati sorunların ertelenmesi, şekil ve ayrıntılarla uğraşılması, (5) Sosyal alt yapıya (eğitim, sağlık) önem verilmemesi, (6) Temel reformların (eğitim, toprak, vergi vb.) etkili çevrelerin çıkarlarına ters düşmesi nedeni ile yapılmaması veya sulandırılması, (7) Siyasi ayrımcılık ve dışlama, (8) Popülizm, ve belkide en önemlisi (8) Eleştiri ve uyarıları dikkate almama; siyasi partileri, araştırma merkezleri, iş adamları, üniversiteleri ile entegre bir ulusal bilgi ve karar verme sisteminin olmayışı, demokratik toplum olma bilincine henüz varamamış olmamız.

Ülkenin uzun süreli bir yönetim planı olmadığından gereksiz sorunlar ile gündem doldurulmaktadır. Çabalar iş yapmaya değil oy ve propagandaya yöneliktir. Kişisel ve parti çıkarları ile ulusal çıkarlar çok sık karıştırılır. Ulusal egemenlik ve tam bağımsızlık lafta kalmıştır. Ekonomik sorunlarımızı da sıralayalım; (1) Ekonomik gücün belirli ellerde toplanması (ABD'nin sepeti); ihalelerin, teşviklerin, destek, vergi indirimi, özendirici önlemlerin belirli kişi ve grupların lehine olması, (2) Dış borç ve yardımla kalkınma stratejisi nedeni ile sürekli artan dış ticaret açıkları ve borçlanma, hassas döviz kurları ve borsa, (3) Ulusal ve kişi başına kişi gelirin düşük oluşu, (4) Gelir dağılımının eşitsizliği, ücretlerin düşüklüğü, (5) Üretim yerine rantiyeciliğin özendirilmesi, yatırım ve istihdama önem verilmeyişi, işsizlik, tarım ve hayvancılığın çökmesi.

İç tehdit

Kökleri Osmanlı İmparatorluğu'na dayanan *İrtica*, *Kürtçülük* ve Osmanlı döneminde İslahat bugün ise "Ne olursa olsun AB" diye karşımıza çıkan, bize her gün Hrant Dink davasından haber vermeyi öncelik sayan *Post-modernler* Türkiye'ye yönelik üç ana iç tehdit unsurunu oluşturmaktadır. İrtica; bugün siyasi iktidara uzanan *Siyasal İslam*, onların gerçek kaynağını oluşturan *Tarikat ve Cemaatler* ile bugün sinmiş durumda bekleyen silahlı kanadı *Radikal İslam* olmak üzere üçe ayrı kategoride görülmelidir. Türkiye çok sistematik olarak yürütülen bir propaganda ve psikolojik savaş içinde önemli bir yol ağzına geldi. 22 Temmuz ile birlikte Türkiye sadece önemli bir dönemeci kaybetmenin ötesinde geleceğini de kaybetmektedir. 22 Temmuz seçimleri gösterdi ki; dışarıdan Türkiye'yi ne olursa olsun AB sürecine mahkum etme görevi almış, Brükselci, Washington'cu, ikinci cumhuriyetçi Post-modernler ile Siyasal İslam'ı ve dış dinamikleri siper edinmiş irtica, gene dış güçlere ve AB sürecine sığınan Bölücüler ittifak içindedir.

İçinde bulunduğumuz süreçte bizi neler beklemektedir? Önce AB reformlarının ne anlama geldiğini izah edelim. AB reformları sözde Türkiye'nin batılı ülkeler gibi gelişme ve çağdaşlaşmasını değil ülkenin bölünmesi için Türkiye'nin iç hukukunda gerekli zemin kazanmayı hedeflemektedir. Türkiye için dayatılan reformlar tamamen siyasi amaçlı ve maksatlardır, kendi ülkelerinde pek çoğu uygulanmamakta ya da Türkiye şartlarına uygun değildir. Eğer dur diyemez ve karşı koyamazsak Atatürkçülük, milliyetçilik ve ulus-devlet bir kenara bırakılarak, sözde demokrasi, şeffaflık, özgürlük, ötekinin hakları adına ve tabii ki hiçbir zaman gerçekleşmeyecek AB üyeliği adına;

- Kıbrıs AB tarafından uzun zamandır istenen tavizler ve göstermelik kazanımlar karşılığında verilecek, sıra Ege'deki tavizlere gelecek,

- Güneydoğu'da reform diye Kürtlere kimlik, siyasallaşma, eyalet sistemi ve nihayet self-determinasyonun önü açılacak,

- Kürdistan tanınacak, Kuzey Irak ve Kerkük'teki haklarımızdan zaten Genişletilmiş Orta Doğu Projesi'nin eş başkanı olduğumuzdan kamuoyu uyutularak vazgeçilecek,

- 301. Madde kaldırılarak Türklüğe ve ulusal olan değerlere hakaret etmenin ve yozlaşmanın önü tamamen açılacak,
- Azınlık hakları ve vakıflar yasası ile AB kriterlerine uyularak ülkenin zaten gevşemiş olan geri kalan vidaları da sökülecek,
- Ülkenin üzerine akbabalar gibi çöken sermaye-medya tekelinin AB hayalleri yerine getirilerek özelleştirme diye yabancı hortumlarla birleşmesi sağlanacak,
- Atatürkçü kalmayı başaramış birkaç üniversite, televizyon, gazete ve sivil toplum örgütü de şantajlarla yok edilerek ülkeyi etki ajanlarının ve yabancı fonlarla manipüle edilen sivil toplum örgütlerinin tamamen sarmasının önü açılacaktır.

Tehdit	Post-Modernler	İrtica	Bölücüler
Temalar	* Kimlik tanımı * Ötekinin Hakları * İkinci Cumhuriyet * Anti-milliyetçilik	* Din, vicdan özgürlüğü * Türban * Dini eğitim, kurumlar * Şeriat düzeni	* Siyasi çözüm * Kürt kimliği * Eyalet sistemi * Bağımsız Kürdistan
Kimler	* Etki Ajanları (Gazeteci, TV.ci, Yazar, Akademisyen) * Medya, STK.lar, Vakıf ve Dernekler	* Siyasal İslam * Tarikatlar ve Cemaatler * Radikal İslam (Silahlı Dinci Örgütler)	* PKK * Ülke içindeki bölücü siyasi kadrolar, dernek ve vakıflar * Dış uzantılar
Hedef	* Batı kontrolü * Ulus-devlet yapısı, egemenlik aşınması * Özelleştirme * Büyük Ermenistan	* Mütedeyyin toplum * Şeriat esaslarına uygun İslam Cumhuriyeti * İslam Dünyası Liderliği	* Özerklik hakkı * Federal Devlet * Bağımsız Kürdistan * Birleşmiş Büyük Kürdistan
Strateji	* AB Reformları * Ordunun Kontrolü	* Toplumsal dönüşüm * Kadrolaşma	* Siyasi çözüm * Self-determinasyon
Taktik	* Propaganda (ikna) * Ezber bozmak	* Eğitimsiz Toplum * Fakir Fukara Babalığı	* PKK eylemleri * Ateşkes ilanı
Dış Destek	AB ve ABD	AB ve ABD	AB ve ABD
Ortak Düşmanlar	* Atatürkçülük * TSK * Ulusalçılar	* TSK * Atatürkçülük * Ulusalçılar	* TSK * Ulusalçılar * Atatürkçülük

Tablo: Türkiye'ye Yönelik İç Tehdit Analizi

Gelinen aşamada Cumhurbaşkanlığı ve YÖK'ün de siyasi iktidarın güdümüne girmesi ile ülkede kuvvetler dengesi tamamen bozulmuş ancak yargı bu denge içinde tüm siyasi baskılara rağmen ayakta durmaya çalışmaktadır. Yeni dönem ile birlikte irticai kadrolaşmanın tamamen önü açılmış, türban üniversiteye sokulmuş, sıra yeni Anayasa söylemi ile irticanın tamamen önünün açılmasına, TSK'nin etkisiz hale getirilmesine, yapılan ittifak gereği bölücülere ve AB'cilere verilecek tavizlere gelmiştir. Seçim sonrası ilk iş olarak gündeme getirilen yeni Anayasa ile birlikte hukuk sistemimiz ve Cumhuriyetin temelleri yerle bir edilirken, AB ile koltuk teması yaparak 'Ordunun Sivil Kontrolü' adı altında Silahların Kuvvetlerin by-pass edilmesi için dış güçlerle işbirliği yapılmaktadır. Önümüzdeki 20 yıllık sürecin sonunda Kürdistan ve Ermenistan alacağını aldıktan sonra eskiden Türkiye diye anılan geride kalan topraklarda, -tabii kalmışsa, adının içinde Türk kelimesi geçmeyecek bir İslam

Cumhuriyeti kurulabilir. Özetle Türkiye'yi bekleyen 100. yılında Sevr'in hayata geçirilmesidir.

Ülkenin gerçek gündemi ne olmalıydı?

Türkiye,'nin içi ve etrafı 1980'lı yıllardan beri önce bölücü terör, sonra irtica ve son olarak da Post-modernler ile AB süreci siper edilerek dönüştürülürken, ülkemiz gittikçe daha fazla bölünmeye ve dine dayalı başka bir ülke olmaya sürüklenmektedir. Bundan sonraki dönem; tedbir alınmazsa ülkemizi iç savaşa, bölünmeye ve Sevr'e götürecek bir süreç olacaktır. Bu süreçte en çok Silahlı Kuvvetler ve bağımsız yargı hedef alınacaktır. AB'ye üye oluyoruz diye ekonomi yabancıların kontrolüne verilecek, aş evleri ve erzak yardımları ile tembelliğe alıştıran ve eğitilerek cahil bırakılan halkımızın geri kalanı da diğerlerine benzetilecek ya da ülkeden kaçacak, iktidar partisi ve hükümet idaresindeki tekelleşme ile ülkenin geleceği ile ilgili çok önemli politikalar birkaç danışmanın insafına kalacak, başta laiklik ve çağdaşlaşma olmak üzere Atatürk ilkelerinden büyük ölçüde uzaklaşılacak, nihayet İslam Cumhuriyeti hayaline kavuşulacaktır. Tüm bunlar sözde demokrasi, insan hakları, serbest piyasa, AB reformları, çağdaşlaşma, Kürt sorununa siyasi çözüm, bireylerin vicdan özgürlüğü, milliyetçiliğe takılıp kalmamak ve ezber bozmak gibi kılıflar altında yapılacaktır.

Peki ne olmalıydı? Türkiye'nin gerçek gündeminde bekleyen onca acil sorun ve acil çözüm bekleyen güvenlik endişeleri varken ülke göz göre sadece çıkarlarını değil, geleceğini de kaybediyor. AB süreci bahane edilerek etkisiz hale getirilen ulus-devlet yapısı, güvenlik ve istihbarat kurgusuzluğu nedeni ile Türkiye zaten politika ve strateji üretememekte, etrafında olanlara seyirci kalmakta, ülkenin tek sağlam yapısı Silahlı Kuvvetleri ile ayakta durmaya, çözüm bulmaya çalışmaktadır. Bugün ülkemizin gerçek gündemi şunlar olmalıydı;

- Ulus-devlet yapımızın küreselleşme, bölücü terör, post-modern etki ajanları ve irticaya karşı bağımsızlık kazanmasını sağlayacak gerekli hukuksal düzenlemelerin yapılarak, dış bağlantılarının kesilmesi için zararlı sivil toplum örgütleri, dernek ve vakıfların denetim altına alınması, bölücü terör ile mücadele de askeri olmayan diğer tedbirlerin de uygulanmaya konulması,

- Ulus-devlet yapımızın yürütülmeye çalışılan güvenlik kurumları ve istihbarat kurgusu onarılarak proaktif politikalar ve stratejiler üretip uygulayabilen bir devlet yapılanmasının gereklerinin yerine getirilmesi,

- Ulusal çıkarlara dayalı bir güvenlik reformu dahilinde yumuşak gücümüzü öne çıkaran bir güç projeksiyonu ile Kuzey Irak başta olmak üzere çevremizdeki güvenlik problemlerinin çözümü,

- Atatürk ilkelerine sıkı sıkıya bağlı; dış politikadan, ekonomi, hukuk ve eğitim sistemine kadar ülkemizin tam bağımsız ve egemen politikalar izleyeceği ulusal bir gelişme ve çağdaşlaşma programının uygulanması,

- Ekonomide ulusal kaynaklarımızın yabancılara peşkeş çekilmesine mani olacak ve kendi kaynaklarına dayanan bir ekonomi anlayışı ile dışa bağımlılığın önüne geçilmesi, sermaye-medya ilişkisinin önlenmesi,

- İç ve dış politikada hedef birlikteliği sağlayacak kurumsal-hiyerarşik uyumun sağlanması için sivil-asker ve Cumhurbaşkanı-iktidar ilişkilerinin sağlıklı bir hale getirilmesi,

- Siyasi partiler yasasının değiştirilerek ülkenin ihtiyacı olan siyasi oluşumların ve liderlerin önünü açılmasını sağlayacak düzenlemelerin yapılması,

- Ülkenin düşünsel alt yapısını sağlayacak entelektüel bilim adamı ve düşünür grubunun yetiştirilmesi için üniversite ve araştırma merkezlerimizin harekete geçirilmesi, bu tür kurumların Soros ve benzeri yabancı fonlarla ilişkilerinin kesilmesi.

Türkiye’de bugün gelinen aşamada halkın seçim sandığı ile ortaya koyduğu manzaranın temelinde modernleşme sorunu yatmaktadır. Ne yazık ki Atatürk’ten sonra onun devrimlerinin uygulanmasında geçmiş yönetimler kendi çekişme ve çıkarlarını ülke çıkarlarının üzerinde görerek, geleceği okuyamadılar. Böyle bir halkı peşinden sürükleyen tüm iç tehdit unsurlarının sığındığı AB üyeliği; bölücüler, ulus-devlet yapısı ve Cumhuriyet rejimi ile sorunu olan etnik ve dini gruplar, bireyler, şirketler, holding sahibi medya ve çıkar gruplarına hitap etmektedir. Bu perspektif; ulus olma bilincini göz ardı edip, ütopya peşinde koşanların ideal geleceğidir. Gelinen aşama Atatürk ilke ve devrimlerini benimsemiş, Cumhuriyetimizin gerçek sahipleri bizlerin birlik ve beraberlik içinde akılcı programlarla işbirliği yapması zamanıdır. Artık parti ayrımı yapmaksızın bir araya gelmeli, tek bir vücut oluşturmalıyız.